

ogsaa paa de Raamaterialier, der ere indførte for et helt eller halvt Aar siden, men ikke tagne i Brug. Det er jo en umulig Vej og en farlig Vej at komme ind paa. Thi hvis vi komme ind paa det, hvor skulle vi saa ende? Saa vil der jo blive Masser, Hundreder af Tilfælde, hvor sligt kunde blive nødvendigt. Dette, at der er en Overgangstid, hvor der muligvis kan være et eller andet uheldigt Forhold med Hensyn til Priserne for enkelte Fabrikationer, er en Sag for sig, en saadan Overgangstid vil altid finde Sted, hvornaar vi end vedtage en Forandring i Toldloven. Et lignende Forhold gælder, kan jeg sige, bortset fra Toldloven, de handlende i al Almindelighed. De handlende ere saa tidt udsatte for at købe Varer i den dyre Tid, og der indtræder ofte Tilfælde, hvor de maa sælge dem billigere, men de kunne dog derfor ikke faa Godtgørelse. For øvrigt er der yderligere den Forskel, at Fabrikanterne have vidst forud, at denne Overgang vilde ske. Dette have de vidst et halvt, ja man kan sige et helt Aar i Forvejen, thi det laa i Luften, at der i forrige Samling vilde blive vedtaget en Toldlov. Fabrikanterne maatte altsaa være klare over, at der i den nærmeste Fremtid vilde ske et saadant Omslag. De kunde derfor forberede sig paa denne Mulighed, hvorimod de handlende ikke kunne forberede sig paa Omslag i Prisen. Jeg finder derfor, at det er en umulig og farlig Vej at slaa ind paa, og jeg har ikke paa nogen Maade udtalt min Sympati derfor. — At Eksportører, som det ærede Medlem (Holger Petersen) nævnedes, have Kreditoplagsret og Toldgodtgørelse, er en Sag for sig. Naar det er Varer, der skulle eksporteres, er det Tilfældet baade efter den nye og efter den gamle Toldlov. Det beviser derfor intet som helst i saa Henseende. Jeg har altsaa ikke paa nogen Maade, saaledes som det ærede Medlem (Holger Petersen) mente, udtalt min Sympati for den Tanke, men maa absolut udtale mig imod den. Jeg kan heller ikke tro, at der skulde være udstedt modstridende Resolutioner i saa Henseende med Hensyn til de Ting, det ærede Medlem talte om. Det tror jeg ikke paa. Jeg vil i alt Fald se Beviser, inden jeg tror det.

Finansministeren (Brun): Jeg kan egentlig henholde mig til de Udtalelser, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) nu kom med angaaende det Spørgsmaal, som er fremdraget af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey)

og det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen). Det synes at fremgaa af de Udtalelser, som de to sidstnævnte ærede Medlemmer fremkom med, at de antage, at Toldbestyrelsen stiller sig uvillig overfor Industriens Fordringer. Det er saa langt fra Tilfældet, at den tværtimod søger at imødekomme Industriens Krav paa alle de Omraader, hvor det overhovedet lader sig gøre. Men i Tilfælde, hvor Finansministeriet er af den Formening, at man ikke uden at krænke Lovgivningen kan indrømme en Begunstigelse, kan man ikke forlange, at Ministeriet skal gøre det. Et Tegn paa Finansministeriets Imødekommen er netop den Resolution, som blev fremdraget med Hensyn til Udførselsgodtgørelse. Det har drejet sig om Godtgørelse for Salt, der er indført med Told og udføres igen f. Eks. i Form af saltede Svinekroppe, hvor man har udstrakt Udførselsgodtgørelsen til den 1. Juli, endskønt der muligvis kunde være nogen Tvivl, om man overhovedet kunde udbetale Udførselsgodtgørelse for Salt efter 1. Januar. Det har man imidlertid gjort. Deri synes jeg ligger et Bevis for, at Toldbestyrelsen i saa stort Omfang, som det overhovedet kunde lade sig gøre, stiller sig velvilligt overfor Industriens Krav. Et Overgangssted maa der være, og Overgangstiden har været saa lang, at Industrien virkelig kunde have indrettet sig paa at imødegaa den Situation, der vilde foreligge efter 1. Januar. Toldloven er af 27. Maj 1908 og traadte først i Kraft i sit fulde Omfang fra 1. Januar 1909, saa der har været god Lejlighed til at arrangere sig for den Situation, som vilde komme.

Madsen-Mygdal: Jeg glemte, da jeg havde Ordet, at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen). Han kunde ikke give Finanslovsforslaget sin Tilslutning paa Grund af de store Militærudgifter, som findes derpaa. Vi kende nok det ærede Medlems og hans Meningsfællers Standpunkt overfor Militærudgifter, men det forekommer mig alligevel, at man maatte være enig med os i den almindelige Grundsætning, at hvad der flyder af bestaaende Love, kan man ikke godt nægte paa Finansloven. Og de militære Bevillinger, der findes paa Finanslovsforslaget, flyde af bestaaende Love, af den bestaaende Ordning. Og selv om man ogsaa er imod adskillige af den Slags Bevillinger, enten det nu er Militærbevillinger